

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme.“ (Lk 10,38-42)

K ZAMYŠLENÍ

Domácí konflikt znají asi všichni, zvláště mezi sourozenci. Ale výjimku netvoří ani partneři či prarodiče vůči svým dospělým dětem. Ježíš ale nechce řešit malicherný spor! Jeho reakce má několik rovin. Předně se nenechá vtáhnout do otázky rozdělení kompetencí nebo větší či menší lenosti jedné či druhé sestry. Nenabádá k lenivosti! Reaguje na náš běžný život, v němž mnohem častěji vůbec Bohu nenasloucháme a rovnou jednáme. Maria se tak stane vzorem správného postupu: Naslouchajte Bohu a pak jděte a jednejte. (Pramen: vira.cz)

MODLITBA

Na sklonku dne tě upřímně Tvůrce všech věcí

prosíme:

s tou laskavostí, jíž jsi znám,

stůj při nás v noci a nás chraň.

Jen o tobě ať srdce sní, ať ve snu cítí, že s ním jsi,

aby hned jak se rozední,

znělo tvou chválou nejčistší.

V žití nám pevné zdraví dej,

v nás oheň lásky rozehřej,

ať temnou noc a také nás rozjasní tvého světla jas.

To, Otče mocný nejmocnější, dej skrze Krista Ježíše,

s nímž a se svatým Duchem též po všechny věky

kraluješ. Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Veliká duše není nikdy osamělá. I když ji osud sebevíc oloupil o všechnu radost, vytvoří si nakonec nějakou sama, neboť kolem sebe vyzářuje svou láskyplnost. (Romain Rolland)
- Mít mnoho přátel nezávisí na bohatství ani na chudobě, ale na skromném, spokojeném srdci. (Jeremias Gotthelf)

VÁCLAV č. 28. (2016)

17.7.2016

16. neděle v mezidobí

Týdeník

Římskokatolická farnost
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,

410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Út – v 17.30

St – v 17.30

Čt – v 7.30

Pá – v 17.30

Ne – v 9.00

SULEJOVICE Ne – v 10.30 24.7. v Radosticích

MILEŠOV Pá – v 9.00

VELEMÍN So – v 10.00

LUKAVEC Út 19.7. 2016 v 15.00

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina: út od 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 17.7.2016 – v 9.00 za † Stanislava a jeho rodiče
v Sulejovicích v 10.30

Ne 24.7.2016 – v 9.00 za † rodiče a bratra Jindřicha
Radostice v 10.30 - za rodinu Pruschowitzovu
a Mrázkovu a za bývalé a současné obyvatele tohoto kraje

**Dnešní sbírka je věnována pro studijní
potřeby otce John'a z Ugandy**

204. Co říká Písmo svaté o svátosti biřmování?

Už ve Starém zákoně Boží lid čekal na to, až bude vylit Duch Páně na očekávaného Mesiáše. Ježíš žil svůj pozemský čas v mimořádném Duchu lásky a dokonalé jednoty s nebeským Otcem. Tento Ježíšův Duch byl „Duchem svatým“, kterého Izrael toužebně očekával. Byl to tentýž Duch, kterého Ježíš přislíbil svým učedníkům, též Duch, který sestoupil padesát dní po Velikonocích o svátku Letnic na apoštoly. A je to též svatý Ježíšův Duch, který sestupuje na každého, kdo přijme svátost biřmování.

Už ve Skutcích apoštolů, sepsaných pouze několik desítek let po Ježíšově smrti, můžeme sledovat Petra a Jana na „biřmovací cestě“; na nové křesťany, kteří byli zatím pokřtěni „pouze ve jménu Pána Ježíše“, vkládali ruce, takže jejich srdce bylo naplněno Duchem svatým.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

17. července – nez. pam. bl. Česlava a Hyacinta, kněží

Pocházeli z Polska. Studovali v Krakově, v Praze, v Paříži a v Bologni. V roce 1220 byli jako doprovod krakovského biskupa v Římě, kde se setkali s Dominikem a vstoupili do jeho řádu. Česlav při návratu založil první konvent dominikánů v Praze a další pak ve Vratislavi, kde se stal převorem. S Hyacintem se z Říma vracel také Moravan Jindřich, který zůstal jako převor nového dominikánského kláštera v Olomouci, zatímco Hyacint založil klášter v Krakově a odešel zakládat další do Pruska a Pomořan.

Oba bratři nakonec zemřeli v Polsku. Česlav 15.7.(1242) a Hyacint 15.8.(1257). V těchto dnech jejich památku odděleně uvádí martyrologium. Avšak pro kalendář v českých zemích bylo schváleno přesunutí a spojení obou památek na společný den 17.7. s možností liturgického slavení nezávaznou památkou.

11. července – svátek **sv. Benedikta**, opata, patrona Evropy
20. července – nez. pam. **sv. Apolináře**, biskupa a mučedníka

21. července – nez. pam. **sv. Vavřince z Brindisi**, kněze a učitele církve

22. července – pam. **sv. Marie Magdalény**

23. července – svátek **sv. Brigity**, řeholnice, patronky Evropy

24. července – 17. neděle v mezidobí

V neděli 24.7.2016 se koná u kapličky v Radosticích svatojakubská poutní Mše sv. od 10:30 hod.

Tento den nebude Mše svatá v Sulejovicích.

KLADY STÁŘÍ

(Ladislav Kubíček)

Pokud člověk nežil jako robot, ale celý život se snažil o hlubší poznání (nejen o vědomosti), ve stáří nápadně vyniká životní moudrostí. Dodnes v ruských kláštřích radí mladým lidem v jejich problémech „starci“. Žádní psychologové, ale řeholníci v pokročilém věku a vyzrálí v duchovním životě. Starý člověk zažil různá zklamání, je zdrženlivější v obdivu osobností, hned nekriticky nevzplane, jeho láska je čistší, vytríbená, duchovnější, opravdovější. Je to láska, která více odpovídá představě Boží. Staří lidé jsou citlivější k netaktnosti, ale také ke každému drobnému dárku a projevu lásky. Starý člověk také citlivěji vnímá krásu – měli bychom na to myslet a umožnit mu vnímat například krásu přírody. Pokud žil dobře, má větší mravní sílu. Ví, co se osvědčilo a v čem lidé selhali, a může taktně radit mladým.

Jednoduchý avšak účinný recept: jednoduše vzít a číst

Papež František často nabádá k tomu, abychom s sebou nosili evangelium: „Proč číst Bibli? Je tak důležité přečíst si během dne jeden úryvek z evangelia! Proč? Abychom se ho naučili nazpaměť? Ne. Ale abychom našli Ježíše, protože Ježíš je přítomen právě ve svém slově, ve svém evangeliu. Pokaždé, když čtu evangelium, nacházím Krista. Zvykněte si proto denně číst jednu i maličkou pasáž z evangelia a stále s sebou noste nějaké vydání evangelia, abyste jej mohli číst“ (11. 1. 2015). Papež dává velmi prostý, avšak zároveň účinný recept: jednoduše vzít a číst. Číst tak, jak umím, a časem se to bude postupně zlepšovat a zdokonalovat.

To, co máme před očima, nás zpravidla ovlivňuje

Všichni máme jednu základní zkušenost: to, co máme před očima, zpravidla ovlivňuje naše myšlenky a touhy. Vidíme televizi či počítač? Tak ji zapneme. Vidíme jídlo? Tak vezmeme a sníme. Obdivujeme nějakou novinku u známých či v reklamě? Chceme ji mít také. Pokud ty věci nevidíme, tak na ně často nemáme ani pomyslení.

Obrácení sv. Augustina na základě příruční Bible

Možná že známe dramatický životní příběh sv. Augustina. Přece jen stojí za to si připomenout jeden moment z jeho procesu obrácení. Jednou se sám procházel na zahradě a uslyšel záhadný hlas: nevěděl, odkud přicházel, nikdo u něj nebyl. A ten hlas opakoval: „Tolle et lege“ – „Vezmi a čti“. Augustin měl u sebe Pavlovy listy, namátkou je otevřel u těchto slov: „Ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním“ (Řím 13,13-14). Tato slova padla na půdu jeho srdce, pronikla až do hlubin a vyvolala revoluci: dlouho váhající filozof se konečně rozhoupal ke kroku obrácení, k odložení starého života (dosud žil „ve svobodě“, užíval si života bez zábran) a k přijetí křtu, života nového (Vyznání, VIII, 12, 29).

Kdyby s sebou Augustin neměl Pavlovy listy, tak by možná musel na své obrácení čekat ještě dlouho. Bůh velmi často používá obyčejné lidské prostředky a situace! Třeba v konkrétní situaci nám připomíná určitá slova Písma: ta slova, která jsme kdysi vstřebali, se v určitém okamžiku stanou „slovy života“, „šitými na míru tady a teď“.

Náš krok vstříc Bohu

Duchovní život si můžeme zbytečně zkomplikovat tím, že ho příliš „zduchovníme“! Tím, že nebudeme používat obyčejné lidské prostředky a dobré nápady, ale budeme čekat, že milost najednou spadne z nebe. Ano, milost padá z nebe častěji, než si myslíme, ale očekává i naši spolupráci, nastavenou dlaň. Vzpomeňme si na evangelijský příběh o rozmnožení chlebě a ryb: Ježíš si nechá nejprve přinést pár chlebě a dvě ryby! Proč? Copak nemohl nasytit zástupy bez tohoto „směšného příspěvku“? Mohl! Ale on chtěl opět ukázat, že chce náš podíl, naši spolupráci. Nechce jednat pro nás bez nás. Stejně tak proměnění vody ve víno na svatbě v Káně: potřeboval nechat naplnit džbány vodou. Náš čas, naše obyčejné čtení Písma, naše snaha: to je tou obyčejnou vodou, kterou on sám chce proměnit v opojné víno. Nebude-li tato voda, nebude ani víno.

Se svolením zpracováno podle knihy: Angelo Scarano, Modlitba s Bibli v ruce, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno, doplněno nadpisem a mezititulky (pastorace.cz).